

Focus op verbinden

Terugblik 2017 en jaarplan 2018

Veiligheidshuis
Zeeland

www.veiligheidshuiszeeland.nl

Inhoud

Woord vooraf	3
1. De organisatie	4
Koppeling van ketens	4
Doelstellingen	4
Taken	4
Bestuur	4
Personeel	4
2. De drie kerntaken	5
Faciliteren van samenwerking	5
Informatieknooppunt	5
- Voorbeeldcasus 1	6
Integrale procescoördinatie	6
- Voorbeeldcasus 2	8
3. Thema's en ontwikkelingen	9
Coördinatie nazorg ex-gedetineerden	9
- Voorbeeldcasus 3	10
Sluitende aanpak personen met verward gedrag	10
Veelplegersoverleg omgevormd	11
Kwetsbare jongeren, seksueel geweld en intimidatie	11
- De visie van de projectcoördinator Kwetsbare Jongeren op Walcheren	12
Privacy en het delen van gegevens	13
Doorontwikkeling ondersteunend systeem	13
4. Acties en begroting 2018	14
Het jaar 2017 in infographics	16
Partners van het Veiligheidshuis Zeeland	19
Gebruikte afkortingen	19

Woord vooraf

Geachte relatie,

De persoonsgerichte aanpak van de Nederlandse veiligheidshuizen – dus ook die van het Veiligheidshuis Zeeland – is een belangrijke succesfactor voor het terugdringen van criminaliteit en overlast. In het Veiligheidshuis kijken we niet alleen naar een delict, maar juist ook naar de persoonlijke omstandigheden, de zorgvraag en de gehele leefomgeving van de pleger. Het resultaat van de samenwerking tussen de partners van het Veiligheidshuis is een integrale probleemanalyse met een concreet plan van aanpak. Daarin staan heldere afspraken over de benodigde interventies, inzet, monitoring en eventuele vervolgstappen per casus. Deze manier van werken door het Veiligheidshuis heeft resultaat en ontvangt brede steun. De maatschappelijke omgeving waarin het Veiligheidshuis functioneert, is echter voortdurend en sterk in beweging. Een reden te meer om de genoemde samenwerking te blijven ontwikkelen en om gefocust te zijn op (nieuwe) verbindingen.

Samen met u werpen we in dit document graag een blik over de schouder én in de toekomst. Op basis van onze inzet en de ontwikkelingen in het afgelopen jaar maken we in dit jaarplan inzichtelijk wat het Veiligheidshuis Zeeland in 2018 voor de boeg heeft.

Hoofdstuk 2 is gewijd aan de uitvoering van onze drie kerntaken, die enkele jaren geleden als zodanig landelijk zijn geformuleerd: het faciliteren van samenwerking tussen de ketenpartners, het functioneren als informatieknoppunt en het voeren van integrale procescoördinatie. Ook in 2017 zijn weer stappen gezet om

die drie kerntaken nog efficiënter uit te voeren.

In hoofdstuk 3 lichten we een aantal met de kerntaken samenhangende thema's en ontwikkelingen uit, bijvoorbeeld de problematiek rond veelplegers, de nazorg aan ex-gedetineerden en onze werkwijze rond personen met verward gedrag en rond kwetsbare jongeren/seksuele intimidatie. Een aparte actielijst voor 2018 geeft een concreet vervolg aan deze hoofdstukken.

Ons werk wordt verduidelijkt door infographics over 2017 en door drie geanonimiseerde voorbeeldcasussen, alsmede door een persoonlijke tekst van een van onze procescoördinatoren over haar werk. Met dit alles komen de cijfers over 2017 meer tot leven en krijgt u een representatief inkijkje in ons dagelijkse werk.

Het Veiligheidshuis Zeeland kan niet functioneren zonder de inzet en motivatie van alle personen in de netwerksamenwerking. Mijn dank gaat dan ook uit naar al onze medewerkers, ons bestuur en onze partners!

Bruno Vanassche,
directeur Veiligheidshuis Zeeland

1. De organisatie

Koppeling van ketens

Het Veiligheidshuis Zeeland, opgericht in 2009, is de plaats waar de justitiële keten en de zorg- en welzijnketen aan elkaar worden gekoppeld. Het doel van die koppeling is om op een zo effectief mogelijke manier criminaliteit, recidive en overlast tegen te gaan en daarmee de (sociale) veiligheid in Zeeland te verhogen. Uitgangspunt voor de samenwerking tussen de ketenpartners, die vooral gericht is op de complexe casussen, is het leveren van maatwerk, door voor elke in het Veiligheidshuis besproken casus een persoonsgerichte aanpak vast te stellen. De krachten van de verschillende partners worden gebundeld in een daadwerkelijke samenwerking en in een gezamenlijke betrokkenheid en verantwoordelijkheid. Er wordt regie gevoerd op een efficiënte samenwerking tussen organisaties, waardoor wordt voorkomen dat gezinnen benaderd worden door een veelvoud aan zorgverleners, die ieder uitsluitend hun eigen taak uitvoeren. Daarnaast wordt voorkomen dat organisaties langs elkaar heen werken of niet op de hoogte zijn van elkaars betrokkenheid bij een casus. Het zorgt voor afstemming van ieders activiteiten binnen een casus.

Doelstellingen

De doelstellingen van het Veiligheidshuis Zeeland zijn:

- crimineel gedrag voorkomen;
- recidive terugdringen;
- een fysiek knooppunt tot stand brengen waar preventie, repressie en (na)zorg met elkaar verbonden worden;
- veiligheid met zorg en welzijn koppelen, de samenwerking tussen de justitiële en zorg- en welzijnketen verbeteren en daarmee de effectiviteit van de afzonderlijke instellingen verhogen;

- de integraliteit van de werkwijze vergroten en daarmee de kwaliteit van de persoonsgebonden aanpak verhogen;
- de primaire doelgroepen zoveel mogelijk aan het begin van de keten helpen, waarbij door middel van preventie getracht wordt de problematiek 'klein' te houden;
- zwaardere, geïndiceerde zorg voorkomen.

Taken

In de loop van 2017 hebben de deelnemende Zeeuwse gemeenten de notitie 'Het Veiligheidshuis in een dynamische en veranderende omgeving' vastgesteld. Hierdoor is er bestuurlijk draagvlak gecreëerd over de identiteit en kerntaken van het Veiligheidshuis. Deze kerntaken liggen volledig in lijn met het Landelijk Kader Veiligheidshuizen (2013) en de Landelijke Meerjarenagenda, die in het voorjaar van 2017 gepresenteerd werd. De uitvoering van deze drie kerntaken door het Veiligheidshuis Zeeland wordt in het volgende hoofdstuk beschreven.

Bestuur

Het bestuur van het Veiligheidshuis Zeeland komt doorgaans vier keer per jaar bij elkaar en telt acht leden. Onder de leden is minimaal één vertegenwoordiger van het Openbaar Ministerie en van de politie, en per regio een burgemeester en een wethouder. Het bestuur was in 2017 als volgt samengesteld:

- Openbaar Ministerie: mevrouw Jeanette Glasmacher;
- Politie Zeeland - West-Brabant: de heer Ronald Weydema;
- Oosterschelderegio: burgemeester de heer Anton Stapelkamp (Kapelle) en wethouder mevrouw Conny Miermans (Borsele);

- Walcheren: burgemeester de heer Bas van den Tillaar (Vlissingen, voorzitter) en wethouder mevrouw Saskia Szarafinski (Middelburg);
- Zeeuws-Vlaanderen: burgemeester de heer Jan-Frans Mulder (Hulst) en wethouder de heer Cees Liefing (Terneuzen).

Personeel

De formatie van het Veiligheidshuis Zeeland in 2017 en per 2018:

- directeur (1 fte);
- procescoördinatoren (2,05 fte);
- hoofd bedrijfsbureau en managementondersteuning (0,88 fte);
- medewerkers administratieve ondersteuning (1,38 fte);
- medewerker ambulante begeleiding ex-gedetineerden (0,55 fte);
- administratief medewerker re-integratie ex-gedetineerden (0,66 fte);
- administratieve ondersteuning Routeteam Walcheren, samen met Veilig Thuis en Porthos (0,66 fte).

2. De drie kerntaken

Faciliteren van samenwerking

Korte lijnen in de samenwerking tussen professionals uit de verschillende ketens, organisaties en instellingen is van belang. Dit wordt vormgegeven door het beschikbaar stellen van een gebouw dat niet alleen de uitvalsbasis is voor de functionarissen die werken aan de aanpak van complexe casuïstiek en binnen het informatieknooppunt, maar waar ook partners hun werkplek kunnen hebben en elkaar kunnen ontmoeten. Een organisatieverzamelgebouw dus, dat de functie heeft van ontmoetingsplaats, vergaderlocatie, werkplek en/of vestigingslocatie voor instanties die actief zijn op het gebied van sociale veiligheid. Door het organisatieverzamelgebouw aan het Stadhuisplein te Vlissingen wordt de samenwerking tussen de ketenpartners in de breedste zin van het woord gefaciliteerd en versterkt. Zo werden ook in 2017 weer de zogeheten TOM-, TRIP- en CVOM-zittingen in het Veiligheidshuis gehouden. Naast de 'fysieke samenwerking' draagt het Veiligheidshuis ook bij aan de secretariële ondersteuning bij casusoverleggen van onze

ketenpartners, zoals Maatwerkoverleg, Routeteam Walcheren, Justitieel Overleg en Leerplichtoverleg. Daarnaast neemt het Veiligheidshuis Zeeland initiatief tot samenwerking of werkt mee aan nieuwe thema's. Voorbeelden hiervan zijn de aanpak van radicalisering, de Top Tien-aanpak, de pilot ISD-jongvolwassenen, de werkwijze rond personen met verward gedrag en het project Kwetsbare Jongeren op Walcheren. Enkele van deze thema's worden in het volgende hoofdstuk besproken.

Informatieknooppunt

Door een knooppunt voor kennis, advies en routing/opschaling te realiseren, wil het Veiligheidshuis Zeeland een plek bieden waar signalen van ketenpartners en de gemeenten bij elkaar kunnen komen, waar advies gevraagd kan worden over de aanpak van een casus en waar een casus gerouteerd kan worden naar het platform of de ketenpartner die er het meest voor is toegerust om die casus tot een goed einde te brengen. Hiermee kan voorkomen worden dat meerdere ketenpartners aan een casus werken zonder hiervan van elkaar op de hoogte te zijn. Het knooppunt draagt hiermee

bij aan het uitgangspunt 'één gezin, één plan, één coördinator'. Casuïstiek kan vanuit verschillende hoeken worden aangemeld bij het knooppunt. Binnen het knooppunt vindt samenwerking plaats met relevante partners in de zorg- en justitie/strafketen.

Op dit moment werkt het informatieknooppunt op kleine schaal, maar het is de bedoeling dit in 2018 op de bestuurlijke agenda te zetten, verder te ontwikkelen en te borgen. In 2017 heeft het Veiligheidshuis een eerste aanzet gedaan tot het realiseren van het informatieknooppunt door meldingen van 'personen met verward gedrag', ZSM-jeugd en uithuiszettingen (met kinderen) te koppelen aan de lokale toegang van de gemeenten. Dit najaar heeft er een evaluatie plaatsgevonden waarin partners en gemeenten aangaven positief te zijn, maar ook dat er nog heel wat uitdagingen zijn, zoals betere en doordachte processen, privacyaspecten en goede afspraken. Aansluiting en afstemming met de Zeeuwse Leertuin 'Gegevens delen' en de Verwijsindex Regio Zeeland (VIRZ) is hierbij essentieel.

Een 'verwarde vrouw' belt tientallen keren per week naar politie

Wekelijks krijgt het informatieknoppunt van het Veiligheidshuis Zeeland van de politie tientallen meldingen over 'verward gedrag' van een en dezelfde vrouw (48). Deze mevrouw belt de politie zo vaak dat het als overlast wordt ervaren. Ze belt onder meer omdat de burens volgens haar steeds spullen uit haar woning wegnemen wanneer zij niet thuis is. De vrouw voelt zich niet serieus genomen door de politie, want die komt niet meer langs als ze belt. Bovendien heeft de politie haar vijf jaar geleden ten onrechte bekeurd; degenen die daar verantwoordelijk voor waren, dienen ontslagen te worden, aldus de vrouw.

De vrouw is in behandeling bij een GGZ-instelling. De wijkagent is op de hoogte van de situatie en heeft diverse gesprekken met haar gevoerd. Ze blijft echter de politie bellen, waardoor ze de lijn bezet houdt voor urgentere zaken. De politie vindt dat de GGZ-instelling niet voldoende begeleiding biedt en heeft twijfels over de ingezette hulpverlening. Vanwege het grote aantal meldingen wordt besloten om vanuit het Veiligheidshuis een afstemmingsoverleg te plannen met betrokken partners. De wijkagent, de behandelaar en de ambulant begeleider van de GGZ-instelling worden

hiervoor uitgenodigd. Tijdens het overleg blijkt dat het in psychiatrisch opzicht (vanwege medicatie) goed gaat met de vrouw. Het idee dat de politie tegen haar is, maakt de vrouw echter boos en achterdochtig. Door het overleg wordt duidelijk wat de mogelijkheden én onmogelijkheden zijn vanuit de GGZ. Over en weer ontstaat er meer begrip. Gezamenlijk wordt besloten de vrouw uit te nodigen voor het volgende overleg om haar dan haar verhaal te laten doen. Vooraf is besproken welke 'strategie' tijdens dit gesprek gevolgd zal worden: op basis van excuses voor hetgeen enkele jaren geleden is voorgevallen, zal worden voorgesteld om naar de toekomst te kijken en samen te zoeken naar een oplossing.

Het overleg verloopt positief. De vrouw doet haar verhaal en alles wordt uitgesproken tussen haar en de wijkagent. Afsproken wordt dat de vrouw de politie niet meer belt. Wil ze toch contact met de politie, dan verloopt dit via haar begeleider van de GGZ-instelling. De afspraken worden vastgelegd en aan alle partijen verzonden. Het Veiligheidshuis monitort deze casus nog twee maanden. De vrouw belt de politie niet meer; het Veiligheidshuis sluit vervolgens de casus.

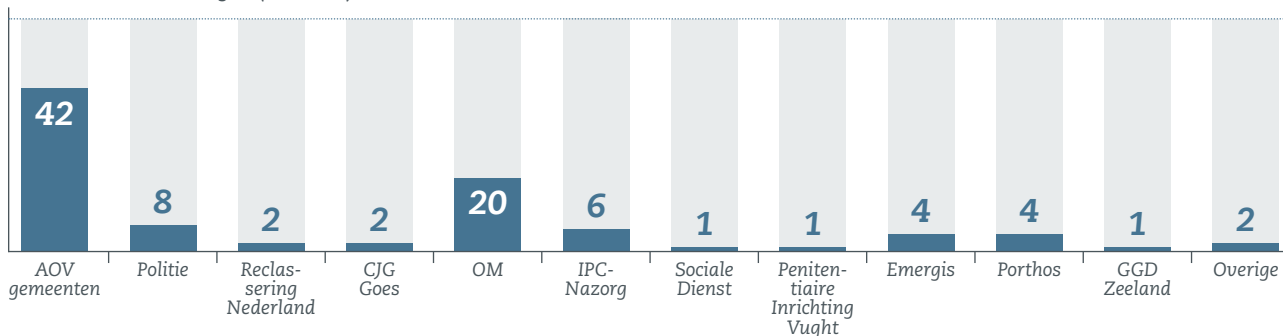
Integrale procescoördinatie

Sinds 2015 werkt het Veiligheidshuis Zeeland volgens de integrale procescoördinatie (IPC) in plaats van de verschillende doelgroepgerichte overleggen. De basis van IPC als

werkwijze van de Nederlandse veiligheidshuizen is gelegd in het Landelijk Kader Veiligheidshuizen uit 2013 en betekent een overgang van doelgroepgericht naar integraal werken. IPC waarborgt een betere

samenwerking tussen zorg en strafrecht en maakt kortere lijnen tussen alle ketenpartners mogelijk. Bovendien wordt voldaan aan het uitgangspunt van het Rijk dat regionale coördinatie plaatsvindt in een veiligheidshuis.

Totaal 93 aanmeldingen (2016: 63)

Afb. 2

Aantal consulten bij IPC

Totaal	92
Middelburg	18
Vlissingen	29
Veere	3
Borsele	2
Goes	4
Kapelle	1
Noord-Beveland	0
Reimerswaal	0
Schouwen-Duiveland	3
Hulst	4
Sluis	6
Terneuzen	11
Anoniem en buiten Zeeland	11

Beoogd wordt een gezamenlijke aanpak van straf, zorg en bestuur, waarbij het Veiligheidshuis Zeeland de regie heeft in de meest complexe zaken. Naast de individuele benadering van de betrokken cliënt wordt zijn/haar gezinsachtergrond daadwerkelijk bij het proces betrokken om de multiproblematiek op te lossen en ook om te voorkomen dat er 'besmetting' – en dus nog meer overlast en kosten voor de samenleving – plaatsvindt. Zo ligt de focus van IPC op complexe zaken.

Geheel in de lijn van IPC is het casusoverleg tussen de partners van het Veiligheidshuis niet meer ingericht

per doelgroep, maar persoons- en systeemgericht. Dit casusoverleg op maat wordt georganiseerd zodra er behoefte aan is en alleen met de partners die voor de betreffende casus nodig zijn.

Een casus komt voor IPC in aanmerking als deze aan de volgende criteria voldoet:

- er is sprake van meerdere problemen die op meer dan één leefgebied spelen en – naar verwachting – leiden tot crimineel en/of overlast gevend gedrag of van verder afglijden van de betreffende persoon;
- samenwerking tussen meerdere ketens is nodig om tot een effectieve aanpak te komen, want het is in de reguliere samenwerking tussen partners binnen één keten niet mogelijk om deze problematiek effectief aan te pakken;
- de problematiek wordt beïnvloed door en heeft impact op het gezin en/of de directe sociale leefomgeving van de cliënt of wordt verwacht dat te gaan hebben.

Los van bovengenoemde criteria komt een casus ook voor IPC in aanmerking als er sprake is van ernstige lokale of gebiedsgebonden veiligheidsproblematiek, die vraagt om een ketenoverstijgende aanpak. De integrale procescoördinatoren screenen alle aanmeldingen op basis van bovenstaande criteria. Na elke aanmelding wordt een terugkoppeling

verstuurd naar de aanmelder met de boodschap of de casus wel of niet wordt opgepakt. De beschikbare informatie wordt door de procescoördinator in kaart gebracht, waarbij verificatie plaatsvindt bij de justitiële en zorgpartners in het Veiligheidshuis. Gezamenlijk wordt met de betrokken professionals een probleembepaling gemaakt en een plan opgesteld, waarin de mogelijkheden van zowel de justitiële keten als de zorgketen zo goed mogelijk op elkaar worden aangesloten. Het plan wordt uitgevoerd door de betrokken professionals. De procescoördinator is verantwoordelijk voor de monitoring van de uitvoering en stelt zo nodig het plan bij. De casus wordt afgesloten en afgeschaald naar het lokale veld zodra dit mogelijk is. In 2017 zijn 93 casussen in IPC behandeld (zie afb. 1).

Vanuit ZSM (Zo Snel, Samen, Slim, Samenlevingsgericht en Selectief Mogelijk: de afdoeningstafel voor veelvoorkomende criminaliteit vanuit het OM te Breda), wordt het Veiligheidshuis Zeeland ingeseind over casussen waarin meer moet gebeuren dan alleen straf en waarover afstemming nodig is. Het aantal van deze meldingen was 507 in 2017. Het aantal consulten bij en adviesvragen aan IPC in 2017 was 92 (zie afb. 2).

Een draaideurcrimineel op weg naar een normaal leven

Via het OM komt bij het Veiligheidshuis Zeeland het bericht binnen dat bij een man (30) de tweejarige maatregel 'plaatsing in een Inrichting voor Stelselmatige Daders' (ISD-maatregel) is opgelegd. Alle cliënten bij wie de ISD-maatregel is opgelegd, worden vanuit het team re-integratie ex-gedetineerden gevolgd. Omdat meeste ISD-ers kampen met complexe problematiek, waarbij bestuur, straf en zorg betrokken zijn, wordt hun casus aan het eind van de maatregel opgenomen in de integrale procescoördinatie (IPC) van het Veiligheidshuis.

De man staat al jarenlang bekend als een kansarme, zeer actieve veelpleger. Hij is een draaideurcrimineel bij wie van alles geprobeerd is. Het lukt hem niet zijn criminele carrière om te buigen naar een regulier bestaan. Zijn licht verstandelijke beperking en zijn alcohol- en cannabisgebruik beperken hem hierin. Hij had voor zijn detentie geen vast adres of inkomen. Hierdoor is er veel misgegaan met de post, waardoor schulden steeds verder zijn opgelopen. Hij heeft geen zogeheten gemeente-van-herkomst en is daarom voor hulp aan het einde van de ISD-maatregel aangewezen op de centrumgemeente.

Het begin van zijn ISD-traject speelde zich af in de Penitentiare Inrichting (PI) te Vught. De man is

psychologisch onderzocht en ook opgenomen in een verslavingskliniek. Nu is hij zover dat hij terug mag naar Zeeland. Dan blijkt dat er geen toezicht is opgelegd en zal de hulp via de Wmo geborgd moeten worden. Het Veiligheidshuis organiseert verschillende overleggen tussen betrokken partijen: reclasering, Maatschappelijke Opvang, PI Vught, gespecialiseerde hulpverlening en maatschappelijk werk. De hulpverlening start een hand-in-handtraject met de man, waar uitkomt dat de man terug wil naar de gemeente van zijn ouders. Het Veiligheidshuis neemt contact op met deze gemeente en de procescoördinator Sociaal Domein sluit aan bij het overleg. Er vindt overleg plaats met de woningcorporatie, de procescoördinator van de gemeente en maatschappelijk werk; er wordt een driehoekscontract afgesloten. Ook wordt de gemeentelijke afdeling Werk, Inkomen & Zorg benaderd met het verzoek de uitkering versneld op te pakken en de eerste huur en borg voor te schieten. Ook zal er actief gezocht worden naar een geschikte dagbesteding.

Na de vrijlating loopt het traject door. IPC zal nog even voortgang vinden, maar zodra alles loopt, zal een afsluitend overleg plaatsvinden en de casus worden afgesloten.

3. Thema's en ontwikkelingen

Coördinatie nazorg ex-gedetineerden

Het Veiligheidshuis Zeeland draagt zorg voor de uitvoering van de coördinatie van nazorg aan ex-gedetineerden voor alle Zeeuwse gemeenten. Naast deze functie van 'informatiemakelaar' wordt ook vanuit het Veiligheidshuis kortdurende ambulante begeleiding ingezet, toegespitst op de vijf leefgebieden, waaronder wonen en werken. In 2017 waren dit er 41 (zie afb. 3). De financiële bijdrage hiervoor wordt jaarlijks door de Dienst Justitiële Inrichtingen vastgesteld en toegekend. In 2018 zal het Veiligheidshuis ongeveer 35 van deze ambulante begeleidingstrajecten verzorgen. Nieuw voor 2018 is ook dat het team re-integratie ex-gedetineerden van start gaat met een nieuw triage-model, met als doel een nog beter beeld te krijgen van onze Zeeuwse gedetineerden. Op deze wijze kunnen we een

betere inschatting maken of er hulp gewenst is en kunnen we onze partners gericht inzetten. Deze triage wordt gerealiseerd in samenwerking met deze partners.

Het Veiligheidshuis heeft van de gemeenten de opdracht gekregen om de mogelijkheden van nazorg voor jongvolwassenen tijdens en na een ISD-maatregel (plaatsing in een Inrichting voor Stelselmatige Daders) en in het kader van de regeling Bestuurlijke Informatie Justitiabelen (BIJ) te intensiveren.

Met de ISD-maatregel beoogt de wetgever stelselmatige daders, die door het plegen van reeksen delicten veel criminaliteit en onveiligheid veroorzaken, voor een periode van maximaal twee jaar in een inrichting te plaatsen die specifiek voor hen bestemd is.

Door de BIJ-regeling krijgt de burgemeester informatie over de aanstaande terugkeer van bepaalde categorieën gedetineerden, met vermelding van het gepleegde delict. Het kan gaan om de definitieve terugkeer of om verlof. Vervolgens kan beoordeeld worden of er als gevolg van deze terugkeer verstoringen van de openbare orde kunnen ontstaan. Het doel van het onderzoek rond de ISD-maatregel en de BIJ-regeling is te komen tot een optimale en aansluitende nazorg en de uitvoering van de BIJ-regeling te intensiveren door onder meer een Zeeuws BIJ-netwerk op te zetten. Voor 2018 is het de bedoeling om deze taken te borgen.

Ambulante begeleiding nazorg ex-gedetineerden

Afb. 3

Totaal	41
Middelburg	5
Vlissingen	19
Veere	2
Borsele	1
Goes	2
Kapelle	0
Noord-Beveland	0
Reimerswaal	0
Schouwen-Duiveland	1
Hulst	0
Sluis	2
Terneuzen	7
Buiten Zeeland	2

In- en uitstroom gedetineerden

Afb. 4

	Instroom	Uitstroom
Totaal	371	384
Middelburg	67	64
Vlissingen	122	135
Veere	6	8
Borsele	6	6
Goes	44	39
Kapelle	5	7
Noord-Beveland	1	1
Reimerswaal	4	4
Schouwen-Duiveland	18	20
Hulst	17	19
Sluis	12	12
Terneuzen	69	69

Terug in Zeeland na detentie in Frankrijk

Voor nazorg door een Zeeuwse gemeente werd bij het Veiligheidshuis Zeeland door Reclassering Nederland aangemeld een in Vlissingen geboren vrouw (46), die gedetineerd was in Frankrijk en nu na (onverwachte) vrijlating bij een kennis in Middelburg verblijft. Voor haar Franse detentie stond de vrouw onder toezicht van de Reclassering in Rotterdam, omdat zij bij die gemeente stond ingeschreven. Uit de rapportage van de Reclassering bleek dat de vrouw in Rotterdam te maken had met een crimineel milieu, waarbij ze werd bedreigd en gedwongen tot drugssmokkel. De Reclassering had de indruk dat er een reëel veiligheidsrisico was voor de vrouw als zij naar Rotterdam zou terugkeren.

Naast de vraag welke gemeente nazorg kan en wil bieden, speelde er nog meer. Haar verblijf bij een vriendin met kinderen was slechts voor een korte periode mogelijk. Daarom moest er gezocht worden naar opvang en inschrijving voor een woning

geregeld worden. Verder bleek de vrouw psychische problemen te hebben en daarvoor medicatie te gebruiken. Ze vertelde bijna door haar voorraad heen te zijn. Ze was niet verzekerd en had geen huisarts. Het team re-integratie ex-gedetineerden van het Veiligheidshuis heeft de vrouw naar de zorg geleid: haar zorgverzekering is weer geregeld en ze heeft een huisarts gevonden, zodat haar medicatie weer verstrekt kon worden. Ze heeft inmiddels via de gemeente Vlissingen een briefadres en een uitkering vanuit de Participatiewet, waardoor ze ook aan de slag is gegaan bij Orionis Walcheren, waar een werkcoach voor haar een plek op de arbeidsmarkt probeert te vinden.

De woorden 'Welkom terug in Nederland' maakte in deze periode van haar leven de meeste indruk op de vrouw; die had ze in al de weken dat ze al terug was in Nederland nog niet gehoord.

Sluitende aanpak personen met verward gedrag

Mensen met verward gedrag is geen nieuw fenomeen. Sinds de moord op oud-politica Els Borst is er veel aandacht van de media rond incidenten met mensen met verward gedrag.

Ook stijgt het aantal meldingen van overlast door mensen met verward gedrag bij de politie.

De problematiek van deze mensen is doorgaans complex, omdat in

veel gevallen de verwardheid het gevolg is dan wel gepaard gaat met andere problematiek zoals psychische problemen, verslaving, geen werk, schulden, geen netwerk of een verstandelijke beperking. Het zijn vaak meerdere problemen met een hardnekkig karakter. Van de zwaarste categorie mensen met verward gedrag is bekend dat zij in veel gevallen doorlopend pendelen tussen zorg en strafrecht. Het aantal politiemeldingen over personen met verward gedrag in

Zeeland was 986 in de periode april-december 2017, terug te voeren op 914 unieke personen (zie afb. 5).

Gemeenten moeten op 1 oktober 2018 beschikken over een goed werkende aanpak. Het CZW Bureau heeft subsidie gekregen om namens en voor Zeeland een plan van aanpak op te stellen voor mensen met verward gedrag. Dit heeft geresulteerd in een rapport met 22 aanbevelingen. Kennisneming van het rapport en implementatie van de

aanbevelingen moeten leiden tot meer bewustwording en kennisdeling binnen de domeinen zorg en veiligheid. Tevens moet het zorgen voor een effectieve aanpak van deze problematiek. De aanpak is gericht op preventie, het snel oppakken van de problematiek

Afb. 5

Aantal personen met verward gedrag per gemeente, op basis van politiemeldingen (april-december 2017)

Totaal	914
Middelburg	163
Vlissingen	156
Veere	30
Borsele	29
Goes	155
Kapelle	4
Noord-Beveland	25
Reimerswaal	40
Schouwen-Duiveland	45
Hulst	60
Sluis	43
Terneuzen	118
Buiten Zeeland	46

Afb. 6

Aangehouden zeer actieve veelplegers

Totaal	85
Middelburg	14
Vlissingen	40
Veere	2
Borsele	0
Goes	7
Kapelle	0
Noord-Beveland	0
Reimerswaal	0
Schouwen-Duiveland	4
Hulst	1
Sluis	0
Terneuzen	17

en het doorbreken van blokkades die zorgen voor een neerwaartse spiraal. De aanpak is er ook op gericht om zoveel mogelijk gebruik te maken van bestaande informatienetwerken en instanties, waaronder ook het Veiligheidshuis Zeeland, en deze effectiever te laten samenwerken.

Veelplegersoverleg omgevormd

Het Veelplegersoverleg vond tot in 2017 eenmaal per twee weken plaats, met als vaste deelnemers een vertegenwoordiger van politie, OM, reclassering, Emergis Verslavingsreclassering en het team nazorg ex-gedetineerden. Personen uit deze doelgroep plegen veelvuldig strafbare feiten, volharden in hun crimineel gedrag en komen door dit gedrag stelselmatig in contact met justitie. Zij zijn de vaste klanten in een draaideurproces van politie, justitie, gemeentelijke diensten en zorginstellingen. De criminaliteit door deze doelgroepen veroorzaakt – onder meer door de veelheid ervan – doorgaans grote overlast voor burgers en bedrijven. Daarbij tast deze criminaliteit en overlast de leefbaarheid in de woongebieden ernstig aan.

Door de komst van ZSM, de gewijzigde werkwijze van de veiligheidshuizen en de privacyaspecten rondom dit overleg onderzochten de partners hoe het overleg zich met deze ontwikkelingen heeft verhouden. Dit heeft ertoe geleid dat per 1 september 2017 het Veelplegersoverleg verdween. Daarvoor kwam in de plaats het Collegiaal Overleg Justitiële samenwerking (COJ) en het Maatwerkoverleg, waardoor de privacy van de burger beter is gewaarborgd. Het COJ zorgt voor de afstemming tussen de justitiële partners, die noodzakelijk is voor een goed verloop van het strafrechtelijk proces, waaronder het opleggen van de ISD-maatregel. Zo wordt bepaald welke interventie of interventiemix (louter justitieel of een combinatie van

straf en zorg) nodig is ter voorkoming van het voortzetten van de criminele carrière. Het Maatwerkoverleg is een overleg tussen zorg- en justitiepartners. Deelnemers zijn de partners vanuit het justitiële en het zorgdomein die voor een specifieke casus noodzakelijk zijn om de doelstelling die in het COJ is benoemd te bewerkstelligen. Hier worden alle personen besproken waarvoor de zorg- en strafketen noodzakelijk zijn om maatschappelijke uitval te voorkomen, ernstige overlast te beëindigen en/of een criminele carrière te laten stranden. In 2017 zijn 85 zeer actieve veelplegers in het COJ besproken (zie afb. 6).

Kwetsbare jongeren, seksueel geweld en intimidatie

Onder coördinatie en regie van het Veiligheidshuis Zeeland en in samenwerking met de Walcherse gemeenten, maatschappelijk werk en welzijnsorganisaties is in 2016 een specifieke aanpak van de problematiek rond kwetsbare jongeren, seksueel geweld en intimidatie ontwikkeld en een projectteam ingesteld. Bij het projectteam komen signalen binnen die te maken hebben met kwetsbare jongeren, waarbij sprake is van seksueel grensoverschrijdend gedrag tot strafbare handelingen (al dan niet te bewijzen), waarbij social media een grote rol spelen. Deze signalen worden verzameld, geverifieerd en geanalyseerd, waarna actie wordt ondernomen.

Het is inmiddels maatschappelijk duidelijk geworden dat jongeren, seksualiteit, social media en internet een gevaarlijke combinatie kunnen vormen in de ontwikkeling van de jongeren. Alle jongeren krijgen er – gewenst of ongewenst – mee te maken. Het nemen van de juiste beslissingen om je eigen en andermans veiligheid te kunnen blijven waarborgen, blijkt in vele gevallen niet makkelijk. De verleidingen zijn groot en het gemak waarmee je allerlei duistere zaakjes of seksueel risicogedrag kan

Lees verder op pag. 13

Door sexting beschadigde kinderen

Sexting, grooming, sextortion, wraakporno, loverboys... Er zijn dagen dat ik van mijn werk thuiskom en mezelf even af wil sluiten van de boze buitenwereld. De tv-programmering helpt me daar niet bij: *De wereld draait door*, *Verkracht of niet*, *40 dagen zonder seks* en *Mag ik je tieten zien?* Het lijkt alsof er geen ontkomen is aan onze oversekste cultuur. Ik weet het: 'Sex sells', maar wat mij betreft draait de wereld daadwerkelijk door.

Sinds 2015 leid ik als procescoördinator bij het Veiligheidshuis Zeeland het project Kwetsbare Jongeren op Walcheren. De deelnemers in dit project (de drie Walcherse gemeenten, Maatschappelijk Werk Walcheren en het Politie Basisteam Walcheren) richten zich op ongewenst seksueel gedrag onder jongeren, hetgeen vaak met drang, dwang en psychische of fysieke mishandeling plaatsvindt. Bij de start van het project had ik niet kunnen bedenken in wat voor wereld de huidige middelbare scholieren zich staande moeten houden. Inmiddels weet ik dat ik bij ieder tweewekelijks overleg weer geconfronteerd wordt met casussen of voorbeelden die mijn voorstellingsvermogen te boven gaan. Want in de media lezen over meisjes die slachtoffer zijn van groepsverkrachtingen of mensenhandelaren is één ding. Een gezicht en beeldmateriaal van zo'n dertienjarig meisje voorbij zien komen, is heel iets anders.

Inmiddels hebben we tientallen, nee, honderden Walcherse jongeren besproken die negatieve ervaringen hebben opgedaan met sexting (seksueel getinte boodschappen en foto's via mobiele

telefoons) en beschadigd zijn. We proberen deze jongeren en hun omgeving passende hulp te bieden en waar nodig wordt er ook repressief opgetreden. Maar ik vermoed dat we slechts het topje van de ijsberg zien en het lijkt soms dweilen met de kraan open. Want hoe moeilijk is het om je tegen de overvloed aan seks te wapenen als je vanaf groep 5 of 6 op de basisschool al een smartphone hebt, je ouders steeds minder tijd voor je beschikbaar hebben, je gemiddeld op elfjarige leeftijd al geconfronteerd wordt met pornografisch materiaal en veelal zelf je weg moet vinden in deze jungle? Dit alles terwijl je als tiener al zo onzeker bent over je lijf, je positie in de groep op school of in je vriendenkring.

Maar opgeven doen we zeker niet; er is altijd licht aan het einde van de tunnel. Ik ben blij met de projectmatige aanpak op Walcheren, maar we zijn er nog lang niet. Meer partners moeten aan tafel komen. Meer professionals, maar vooral ook ouders dienen deze problematiek te onderkennen. Niemand zou zijn ogen hier nog voor mogen sluiten. Uiteindelijk zullen we net als na de Westerscheldetunnel weer het licht in rijden en blij zijn dat we aan de andere kant zijn gekomen. Hoewel, dit hangt natuurlijk wel af van aan welke kant je wilt staan of van welke (over)kant je komt...

Marieke Dekkers

Dit is een ingekorte versie van een blog dat in januari 2018 verscheen op www.rescuevlissingen.nl.

ontplooiën, is groot. Internet en social media zorgen ook voor zorgeloos anoniem gedrag. De signalen lopen uiteen van pestgedrag op school en naaktfoto's in WhatsAppgroepen of op social media tot loverboypraktijken en gedwongen prostitutie, en alles wat daar tussen in zit.

Het basisteam Zeeuws-Vlaanderen bekijkt momenteel de mogelijkheden om de Walcherse aanpak ook in Zeeuws-Vlaanderen toe te passen. Het basisteam Oosterscheldebekken is verzocht hier ook aan mee te werken. Op deze wijze kan er een Zeeuwse aanpak ontstaan. In de loop van 2018 zal duidelijk moeten worden of en op welke wijze deze aanpak in Zeeland geborgd kan worden.

Privacy en het delen van gegevens

Informatievoorziening is een wezenlijk onderdeel van het werken in het Veiligheidshuis. Om tot een goede aanpak van probleemsituaties te komen, is het immers essentieel om over de juiste informatie te beschikken. Het Veiligheidshuis dient zich uiteraard wel aan de geldende regelgeving te houden. Een verantwoorde en zorgvuldige omgang met persoonsgegevens heeft veel voordelen voor het Veiligheidshuis. Een goed privacybeleid werkt echter alleen als alle medewerkers op de hoogte zijn van het belang van privacy en duidelijke instructies krijgen. Om het Veiligheidshuis zo in te richten dat gegevensuitwisseling binnen de hiervoor geldende wetgeving mogelijk is, dienen er verschillende

zaken geregeld te zijn, waaronder een samenwerkingsconvenant, een privacyprotocol en actuele beschrijvingen van de werkprocessen. Het Veiligheidshuis Zeeland wil al deze zaken in 2018 volledig op orde hebben, in samenwerking met het ministerie van Justitie en Veiligheid, de VNG en de Zeeuwse Leertuin.

Doorontwikkeling ondersteunend systeem

Het landelijk Geïntegreerd Casusoverleg Ondersteunend Systeem (GCOS) faciliteert een optimale samenwerking tussen professionals van justitie, zorg en lokale overheden. In 2017 is GCOS aangepast aan het werkproces van Nazorg Jeugd, in overleg met de eenheid Ketenregie, de Raad voor de Kinderbescherming en de Justitiële Informatiedienst (afdeling Jeugd & Veiligheidshuizen). Ook is afgelopen jaar bekeken wat in het systeem voor verbetering vatbaar is. GCOS is op dit moment nog een applicatie waarin drie processen (intake van meldingen, de triage en het voeren van het casusoverleg) verwerkt zijn. De bedoeling van de aanpassingen is om de drie genoemde processen in GCOS uit elkaar te trekken en modulair te (her) bouwen. De reden voor de modulaire opbouw is drieledig:

1. beter inspelen op de geldende wet- en regelgeving;
2. vereenvoudigen van het proces rond de intake van meldingen;
3. eenvoudiger en sneller wijzigen van gegevens, omdat wijzigingen binnen een module een minder grote impact hebben op andere modules.

Meer informatie over GCOS is te vinden op de website van de Justitiële Informatiedienst: www.justid.nl.

4. Acties en begroting 2018

De ontwikkelingen die in de voorgaande hoofdstukken zijn geschetst, leiden tot verscheidene acties. De zeven voornaamste concrete acties of verbeterpunten die het Veiligheidshuis Zeeland in 2018 wil uitvoeren, zijn hieronder specifiek benoemd. In de actielijst is onderscheid gemaakt tussen:

- verbeteringen in de uitvoering van de drie kerntaken;
- uitwerkingen van initiatieven die strikt genomen buiten de kerntaken vallen;
- acties die het functioneren van het Veiligheidshuis in het algemeen betreffen.

Tussen haakjes staat een verwijzing naar de pagina's van dit Jaarplan waar u inhoudelijk meer over dit onderwerp kunt lezen, indien van toepassing.

KERNTAKEN

1. De integrale procescoördinatie steviger positioneren en verankeren in Zeeland door hierover gestructureerd met de gemeenten en de ketenpartners in gesprek te blijven (pag. 6,7).
2. Volgens de Bestuursopdracht van februari 2018 moet het Veiligheidshuis Zeeland hét informatieknoppunt van justitie en zorg/welzijn in Zeeland worden. Dit krijgt meer gestalte door afspraken te maken binnen de Zeeuwse Leertuin 'Gegevens delen' en met de GGD (VIRZ) en de ketenpartners, om zo te komen tot een uitvoerbaar plan van aanpak, op te leveren vóór de zomer van 2018 (pag. 5).
3. Extra nadruk krijgt de nazorg aan ex-gedetineerden door op basis van een nieuw triagemodel (start februari 2018) een sterker coördinatiepunt in het Veiligheidshuis op te zetten (pag. 9).

BUITEN DE KERNTAKEN

4. De huidige Walcherse aanpak rond kwetsbare jongeren wordt – afhankelijk van regionale besluitvorming – een Zeeuws-brede werkwijze. Vóór de zomer van 2018 wordt getracht de besluitvorming in de betreffende colleges van B en W te realiseren (pag. 11, 13).
5. Het verwerven van een duidelijke rol in de Zeeuws-brede aanpak rond personen met verward gedrag, door onder andere te participeren in de verschillende Zeeuwse en gemeentelijke werkgroepen. Deze werkgroepen liggen zowel op het operationele als beleidsmatige vlak, maar beide met als doel de samenwerking, integraliteit, herkenbaarheid etc. te bewerkstelligen (pag. 10,11).

ALGEMEEN

6. De huidige (beperkte) financiële middelen worden zo goed en efficiënt mogelijk ingezet om een zo groot mogelijk effect te bereiken, gericht op de doelstellingen. In april 2018 wordt een financiële werkgroep samengesteld om dit voornemen onder de loep te nemen en te komen met concrete voorstellen aan het bestuur.
7. Alle werkprocessen en samenhangende convenanten worden uitgewerkt volgens het landelijk handvat 'Gegevensuitwisseling in het zorg- en veiligheidsdomein' en het Zeeuwse handelingskader (pag. 13).

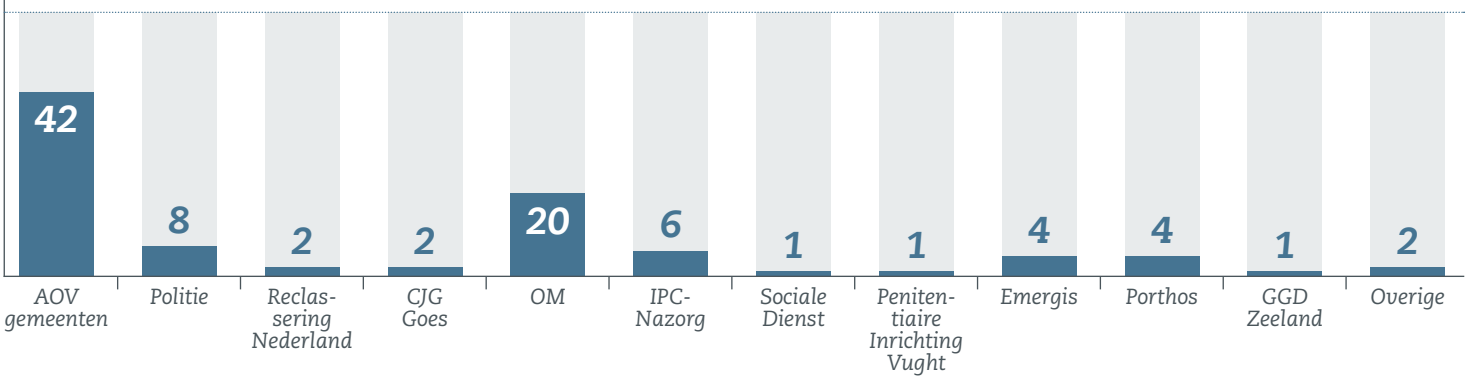
Begroting 2018 (met jaarrekening 2016 en begroting 2017 ter vergelijking)

	Jaarrekening 2016	Begroting 2017	Begroting 2018
Baten	€ 701.9369	€ 594.783	€ 618.825
Kosten			
Personeelskosten	€ 469.643	€ 380.987	€ 459.034
Afschrijvingen	€ 14.607	€ 14.607	€ 9.162
Overige bedrijfskosten	€ 2104.058	€ 208.462	€ 127.537
Totaal kosten	€ 688.308	€ 604.056	€ 595.733
Bedrijfsresultaat	€ 13.061	€ -9.273	€ 23.092
Financiële baten en lasten	€ 137	-	-
Resultaat	€ 13.198	€ -9.273	€ 23.092

Het jaar 2017 in infographics

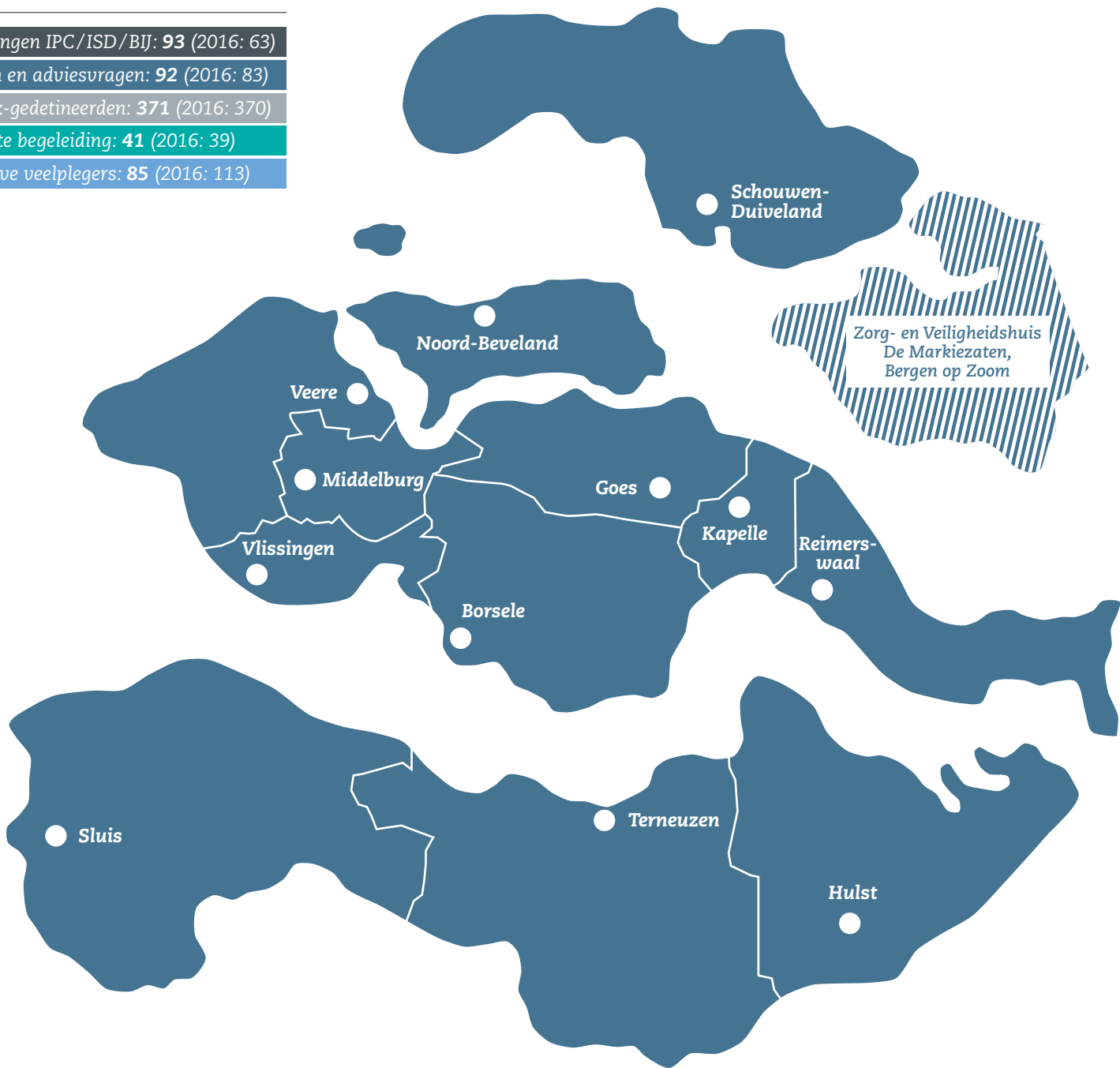
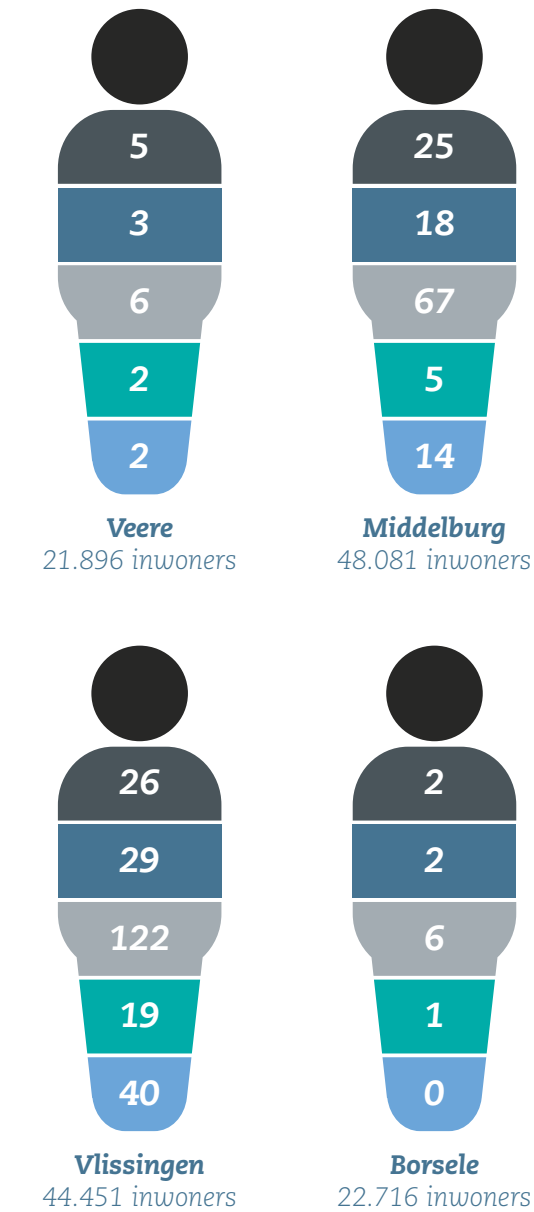
Aanmelders IPC | ISD | BIJ Zeeland

Totaal 93 meldingen (2016: 63)

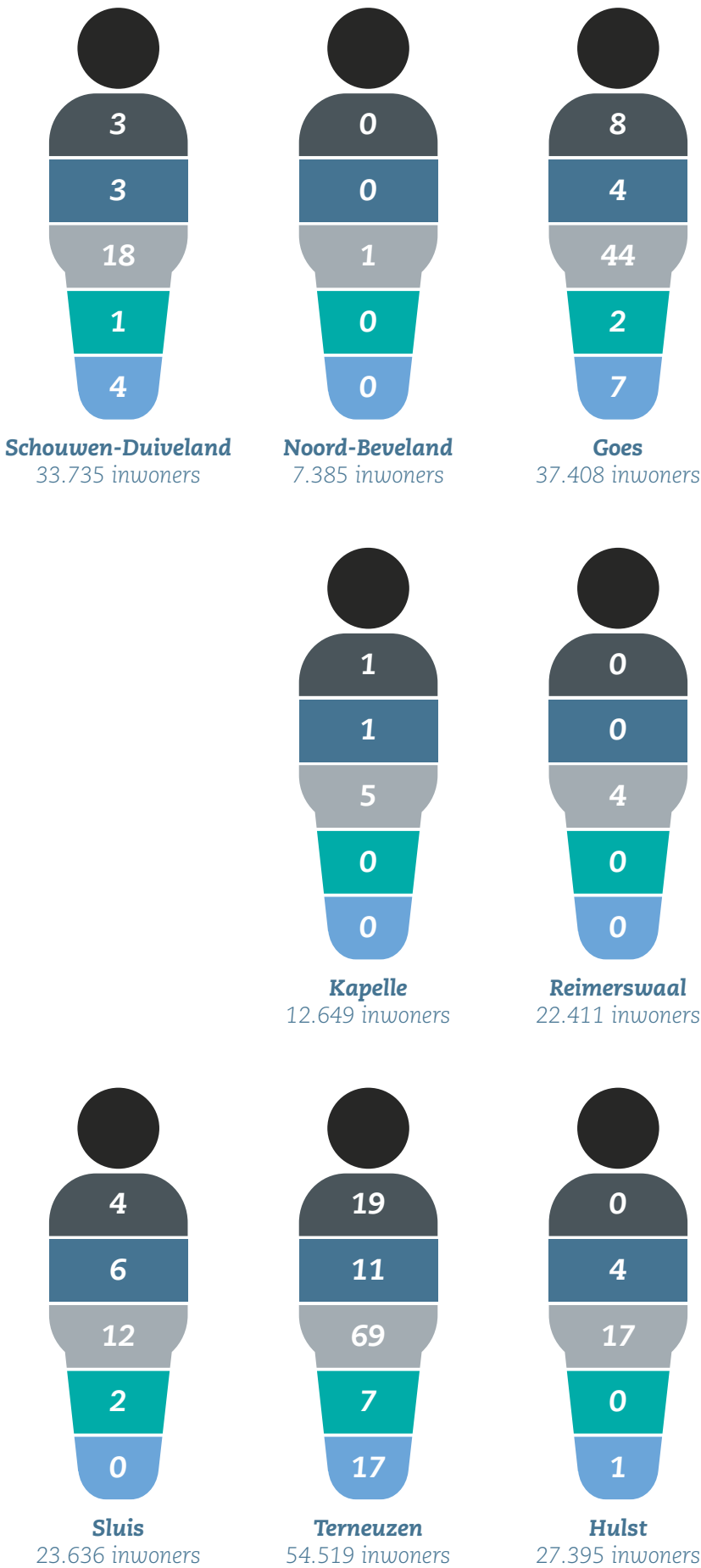

Legenda en totalen Zeeland

Aanmeldingen IPC/ISD/BIJ: 93 (2016: 63)
Consulten en adviesvragen: 92 (2016: 83)
Nazorg ex-gedetineerden: 371 (2016: 370)
Ambulante begeleiding: 41 (2016: 39)
Zeer actieve veelplegers: 85 (2016: 113)

Veiligheidshuis Zeeland

Integrale procescoördinatie (IPC)

Totaal 93 casussen (2016: 63)

Veere					5
IPC		ISD		BIJ	
2		0		3	
Man			Vrouw		
					
18-	18 23	24 29	30 39	40 49	50+
0	0	2	0	0	3

Middelburg				25	
IPC		ISD		BIJ	
12		4		9	
Man			Vrouw		
					
18-	18 23	24 29	30 39	40 49	50+
1	3	2	10	4	5

Legenda		
Aanmeldingen IPC/ISD/BIJ		
Man-vrouwverhouding		
Leeftijdscategorieën		

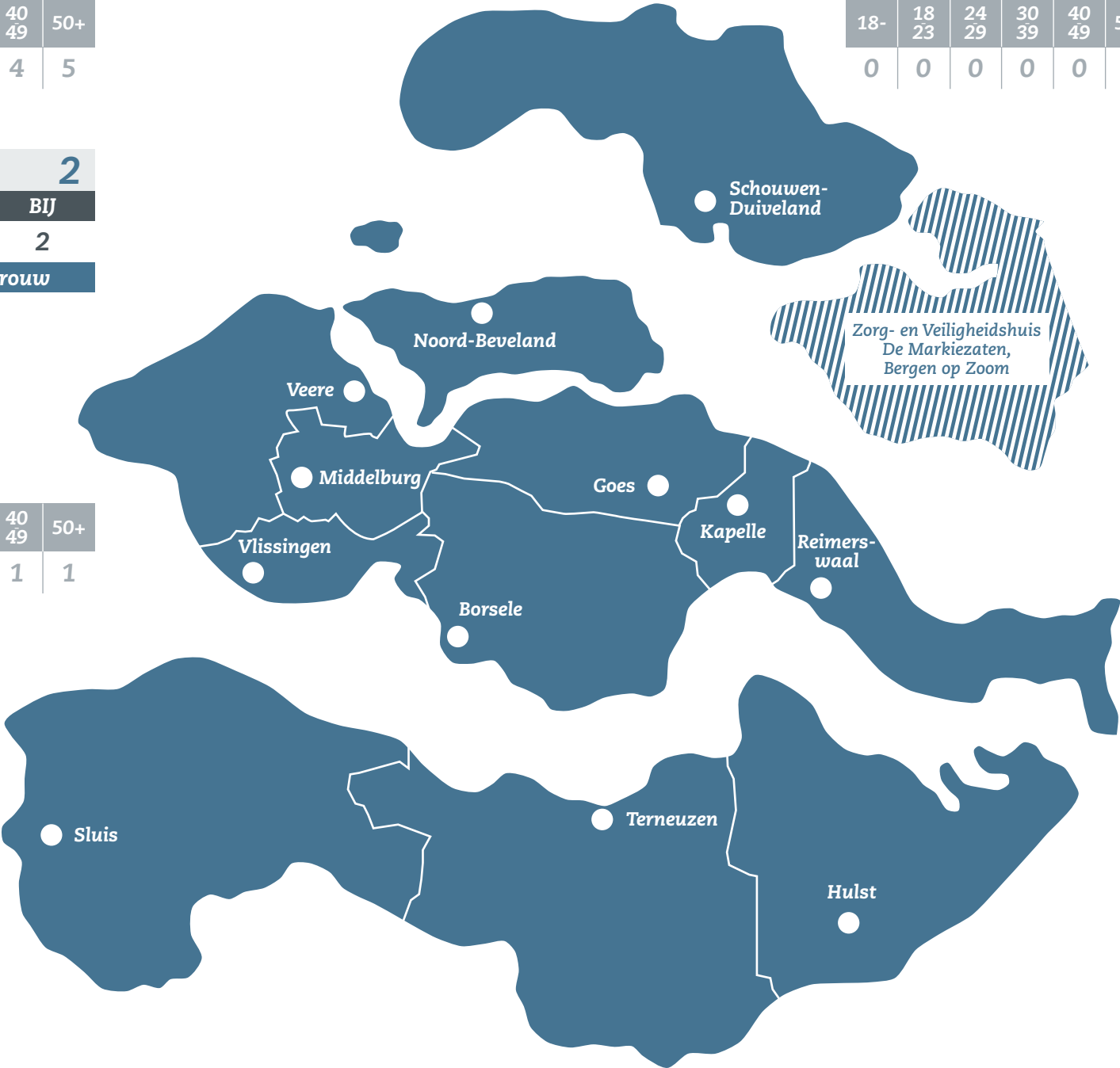
Noord-Beveland						0
IPC		ISD		BIJ		
0		0		0		
Man			Vrouw			
18-	18 23	24 29	30 39	40 49	50+	
0	0	0	0	0	0	

Schouwen-Duiveland						3
IPC		ISD		BIJ		
1		0		2		
Man			Vrouw			
						
18-	18 23	24 29	30 39	40 49	50+	
0	1	0	1	1	0	

Goes						8
IPC		ISD		BIJ		
5		3		0		
Man				Vrouw		
						

Vlissingen			26		
IPC		ISD		BIJ	
14		8		4	
Man			Vrouw		
					
18-	18 23	24 29	30 39	40 49	50+
0	0	3	11	6	6

Borsele						2
IPC		ISD		BIJ		
0		0		2		
Man			Vrouw			
						
18-	18 23	24 29	30 39	40 49	50+	
0	0	0	0	1	1	

Kapelle						1
IPC		ISD		BIJ		
1		0		0		
Man			Vrouw			
						
18-	18 23	24 29	30 39	40 49	50+	
0	0	0	0	0	1	

Reimerswaal						0
IPC		ISD		BIJ		
0		0		0		
Man			Vrouw			
18-	18 23	24 29	30 39	40 49	50+	
0	0	0	0	0	0	

Sluis						4
IPC		ISD		BIJ		
4		0		0		
Man			Vrouw			
			  			
18-	18 23	24 29	30 39	40 49	50+	
0	0	0	3	1	0	

Terneuzen				19	
IPC		ISD		BIJ	
9		4		6	
Man			Vrouw		
					
18- 0	18 23 1	24 29 2	30 39 4	40 49 5	50+ 7

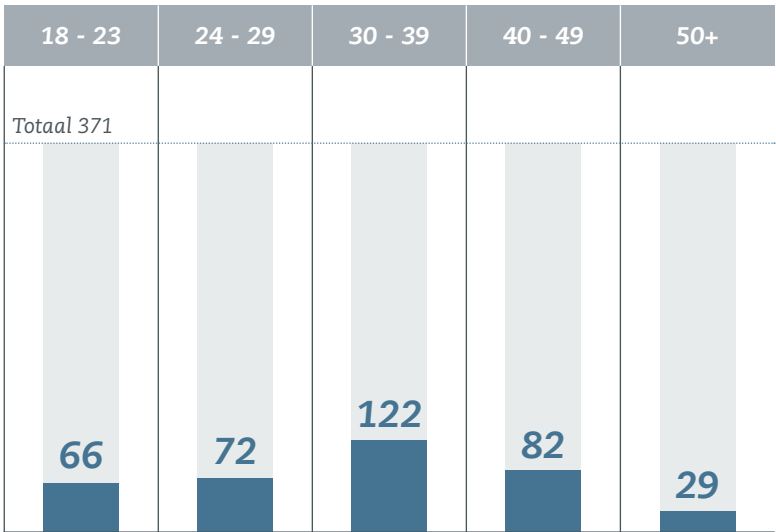
Hulst						0
IPC		ISD		BIJ		
0		0		0		
Man			Vrouw			

Nazorg ex-gedetineerden

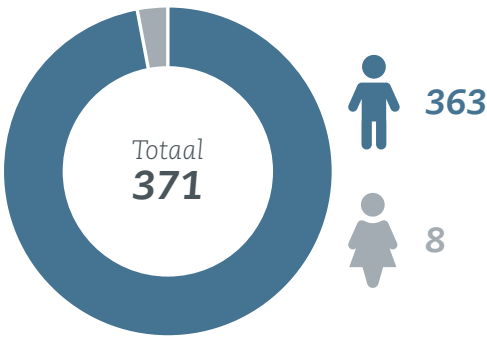
In- en uitstroom gedetineerden

	Instroom	Uitstroom
Totaal	371	384
Middelburg	67	64
Vlissingen	122	135
Veere	6	8
Borsele	6	6
Goes	44	39
Kapelle	5	7
Noord-Beveland	1	1
Reimerswaal	4	4
Schouwen-Duiveland	18	20
Hulst	17	19
Sluis	12	12
Terneuzen	69	69

Leeftijdscategorieën

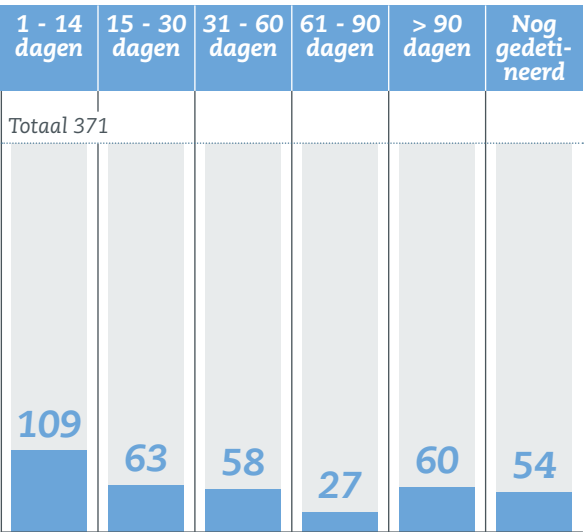
Man-vrouwverhouding

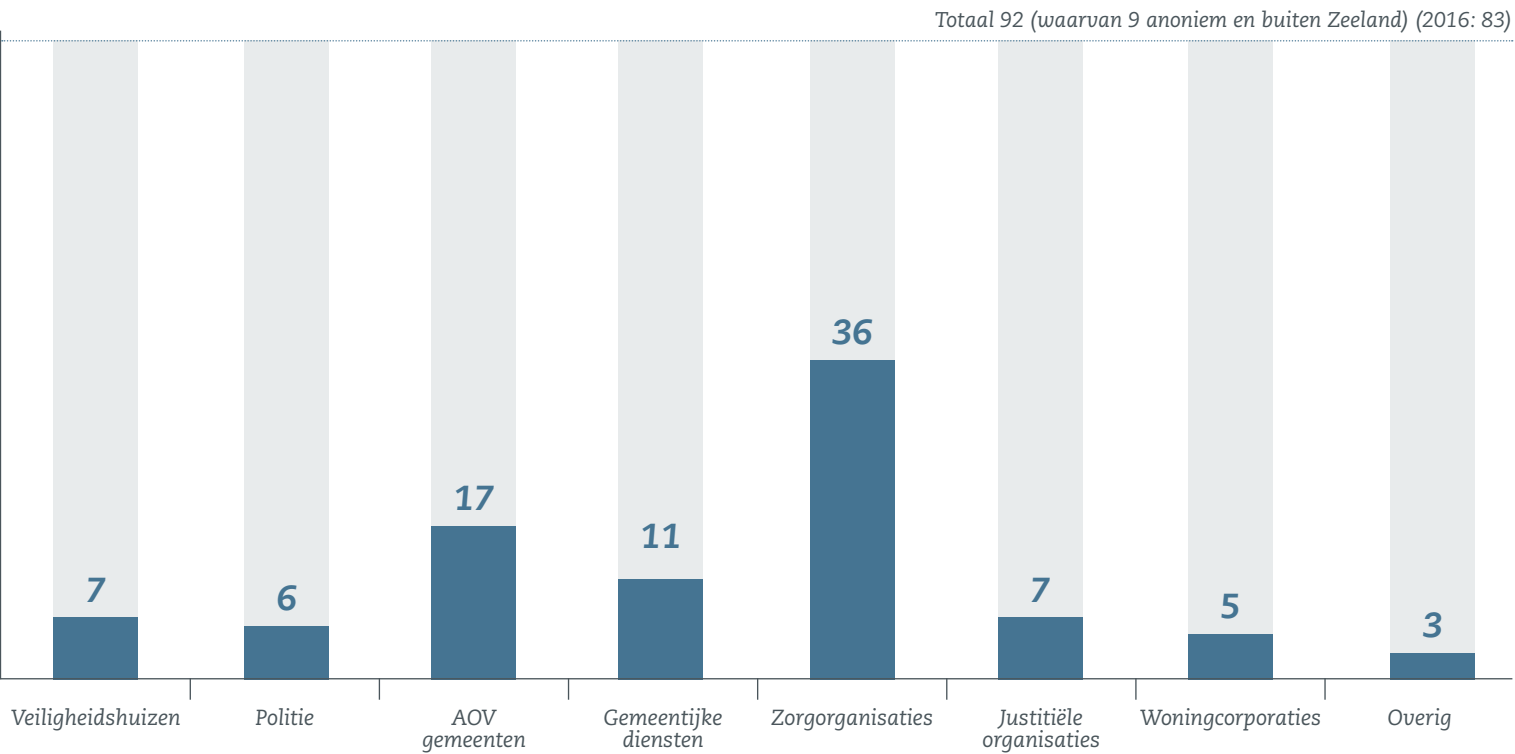
Ambulante begeleiding

Totaal	41
Middelburg	5
Vlissingen	19
Veere	2
Borsele	1
Goes	2
Kapelle	0
Noord-Beveland	0
Reimerswaal	0
Schouwen-Duiveland	1
Hulst	0
Sluis	2
Terneuzen	7
Buiten Zeeland	2

Detentieduur 2017

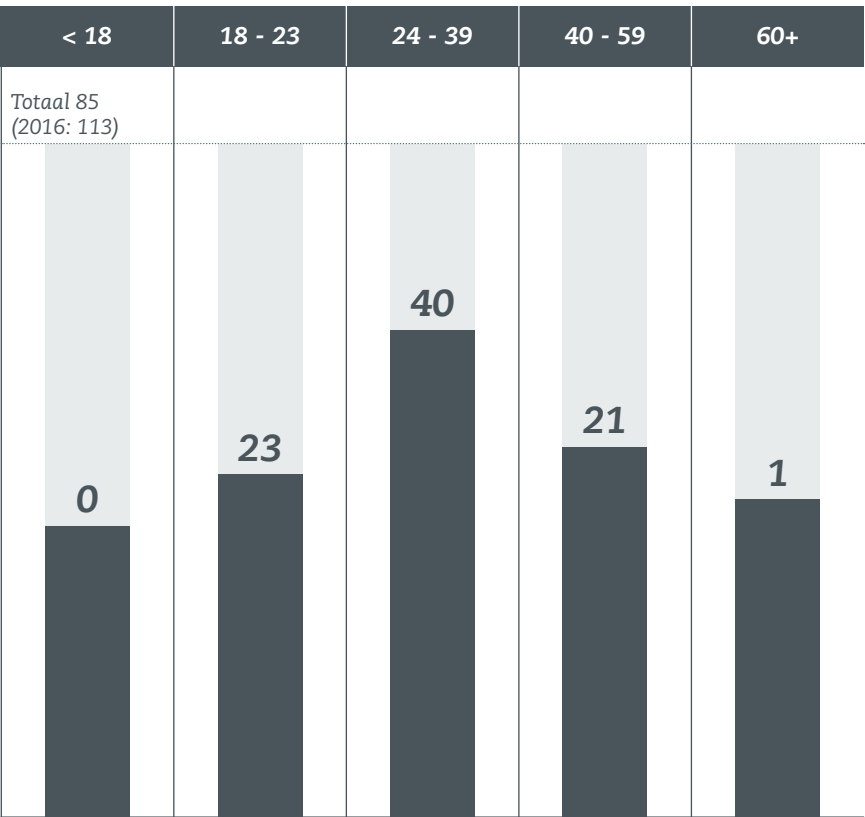

Consult en adviesvragen aan IPC

Aangehouden zeer actieve veelplegers Zeeland

Een zeer actieve veelpleger is een persoon die meer dan tien delicten gepleegd heeft in de laatste vijf jaar, waarvan tenminste één delict in de laatste twaalf maanden.

Partners van het Veiligheidshuis Zeeland

Het Veiligheidshuis Zeeland is een netwerkorganisatie die nauw samenwerkt met de Zeeuwse gemeenten en met Zeeuwse instanties op het gebied van justitie, zorg, welzijn, wetenschap en onderwijs.

Partners met werkplekken in het Veiligheidshuis Zeeland 2017

- Emergis Verslavingsreclassering
- GGD Zeeland
- Leger des Heils
- Openbaar Ministerie Zeeland - West-Brabant
- Politie Zeeland - West-Brabant
- Raad voor de Kinderbescherming
- Mozaïk
- Tragel Zorg
- Veilig Thuis

Gebruikte afkortingen

AOV	Ambtenaar openbare orde en veiligheid (gemeente)
BIJ	Bestuurlijke Informatie Justitiabelen
CJG	Centrum voor Jeugd en Gezin
COJ	Collegiaal Overleg Justitiële samenwerking
CVOM	Centrale Verwerking Openbaar Ministerie
CZW	College Zorg en Welzijn
GCOS	Geïntegreerd Casusoverleg Ondersteunend Systeem
GGZ	Geestelijke gezondheidszorg
IPC	Integrale procescoördinatie
ISD	Inrichting voor Stelselmatige Daders
OM	Openbaar Ministerie
PI	Penitentiaire Inrichting
RBL	Regionaal Bureau Leerlingzaken
TOM	Taakstraf Openbaar Ministerie
TRIP	Transactie-in-persoon
VIRZ	Verwijsindex Regio Zeeland
VNG	Vereniging Nederlandse Gemeenten
Wmo	Wet maatschappelijke ondersteuning
ZSM	Zo Snel, Samen, Slim, Samenlevingsgericht en Selectief Mogelijk (de naam van de afdoeningstafel voor veelvoorkomende criminaliteit, vanuit het OM te Breda)

Veiligheidshuis
Zeeland

Contactgegevens

Stadhuisplein 8a, 4382 LG Vlissingen
0118-420 410
info@veiligheidshuiszeeland.nl
www.veiligheidshuiszeeland.nl

Colofon

Maart 2018
Uitgave: Veiligheidshuis Zeeland
Foto's: Veiligheidshuis Zeeland
Redactie: Tekstuwel, Goes
Vormgeving: Nilsson, Goes